

Prelatu Dr. Fr. Kovačiču izročena Slomšekova nagrada.

Ob 75 letnici smrti škofa Antona Martina Slomškega 24. septembra je bila v Mariboru v mestni posvetovalnici ob šestih zvečer slovesno izročena Slomšekova nagrada g. prelatu dr. Fr. Kovačiču, ki si je pridobil največ zaslug za dosedanje delo proglašanja Slomškega blaženim in da je Maribor pripadel Jugoslaviji.

Mariborska občina je osnovala Slomšekovo nagrado kot nekaj spomin na prednim letom krasno uspele Slomškov dneve, kateri so se vršili v Mariboru.

Slovesne izročitve nagrade sta se udeležila oba okrajna glavarja, stolni prošt dr. M. Vraber, predsednik ljubljanske in mariborske Prosvetne zveze dr. Fr. Lukman in dr. J. Hohnjec, mariborski župan dr. A. Juvan, predsednik »Slomškov družine« monsignor J. K. Vreže, predstav-

nik okrajnega sodišča dr. Lovrenčič in razni književniki in kulturni delavci.

Prvi je govoril predsednik razsodišča za podelitev Slomškovih nagrad prof. dr. F. Sušnik. S prisrčnimi besedami je izročil nagrado g. župan dr. A. Juvan.

G. prelat se je zahvalil za priznanje njegovega 40 letnemu kulturnemu delovanju z izročitvijo posebne Slomškovke nagrade in je želel, da bi dala Slomšekova nagrada Mariboru mnogo mladih in marljivih kulturnih delavcev.

Vsi navzoči so nagrajenemu prisrčno častitali. Brzjavne častitke je poslal naš škof dr. I. J. Tomažič, ki se slavnosti ni mogel osebno udeležiti. G. prelato iskreno častita k zasluženim nagradi tudi »Slovenski gospodar«.

Prvi zobobol
naj bo pri Tvojem
otroku tudi zadnji!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Nesreče.

Nesreča g. šolskega upravitelja. V Studencih pri Mariboru je podrl na cesti kolesar g. Stefana Firma, šolskega upravitelja v Radvanju. G. Firma si je zlomil pri padcu nogo in so ga prepeljali v bolnišnico.

Z zlomljeno hrbtenico v bolnišnico. V Bohovi v župniji Hoče pri Mariboru je padel 27 letni posestnikov sin Ivan Pahor s škodnja tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Nesreča pri spuščanju hlobov. Karlu Rozmanu, 26 letnemu delavcu iz Ribnice na Pohorju, je zlomil pri spuščanju hlobov desno nogo in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

V gramoznici zasut. V gramozni jami v Stanetincih v Koreni pri Sv. Barbari v Slov. goricah je gramoz podsul pomožnega delavca Henrika Lovrenčič. Podsuti ima počeno lobanjo in hude notranje poškodbe.

Zbesneli bik poškodoval posestnika. Posestnik Jožef Ferenc iz Cerknice pri št. Ilju v Slov. goricah je hotel pomiriti podivjanega bika. Razjarjena žival je nataknila Ferencu na roge, ga potisnila ob steno in mu prizadejala tako hude notranje poškodbe, da so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Voz ga je smrtno stisnil. V Devini pri Slov. Bistrici se je zgodila nesreča, ki je zahtevala človeško življenje. Posestnik in krčmar Jožef Čelofiga je vozil drva iz gozda v dolino. Na strmih pobočju se je voz prevrnil in je pokopal pod seboj voznika, ki je stopal poleg vprege. Čelofiga je pritisk težkega voza tako poškodoval, da je kmalu izdihnil. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo in dva mala otroka.

Smrt krojaškega vajenca pod vozom. Tonček Grgurovič, 16 letni fant iz Splita, se je učil v Slov. Konjicah pri krojaškem mojstru Fileju krojaške obrti. Peljal se je

Osebnosti.

Znani frančiškanski duhovnik umrl. V frančiškanskem samostanu v Kamniku je umrl g. p. Dionizij Dušej. Rodil se je leta 1883 v Tinjah na Pohorju in je prejel mašniško posvečenje leta 1908. Bil je župni upravitelj in gvardijan pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah in dvardijan v Brežicah. Marljivo je bil na delu kot pridigar, katehet in spovednik. Vsemogočni mu bo di obilen plačnik!

Našim gospodinjam in kuharicam znana šolska sestra umrla. V starosti 72 let je umrla v Marijanišču v Ljubljani sestra Felicita Kališnik, pisateljica »Slovenske kuharice«, ki je dobrodošla knjiga našim naprednim gospodinjam.

Kitajski vojak krmaril torpedo

Iz sedanje japonsko-kitajske vojne iz Šangaja je prodrla v svet vest, da so Kitajci izvršili napad s torpedom na japonsko admiralsko ladjo. Pri tem so po japonskem vzoru prvič uporabili »živi torpedo«, to je torpedo, ki ga je krmaril človek. Neki kitajski mornar se je prostovoljno javil, da povede grozni izstrelek do cilja in sebe tako v smrt. Eksplozija ga je raztrgala na kose.

Največja katedrala

Tudi v protestantski, anglikanski in čemerni Angliji gradijo že od leta 1933 znamenito, mogočno katoliško katedralo (stolnico) v Liverpoolu na čast Kri-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

38

Medtem ko je jagar požiral pusto, revno večerjico, je godel Goljat napol zase:

»Moj ljubi gost bi gotovo še rad kaj. Ševeda bi še rad kaj. Če drugega ne, gotovo bi bil rajši v kakšni prijaznejši gostilnici, kakor je tale. Ali tu mu ne morem pomagati. Ako pa si želi kako klobaso ali kos mastne pečenke ali vrč vina ali požirek žganja, rad mu ustrežem. Kako da ne bi! Ševeda! Le to bi rad vprašal, ali imate kaj denarja; če pa denarja ne, morda imate kje kredit?«

Jagar je nekoliko premišljeval, potem je odgovoril:

»Imam dovolj denarja pri sebi. Prinesite mi kos povenjenega mesa in vrč vina, toda močnega, če ga morete kje dobiti!«

»Za denar in lepo besedo se vse dobi. Toda povejte mi, ali bi še kaj radi! Lahko v enem opravim in si drugo pot prihranim. Tudi za Goljata ni kar tako, da bi svoja dva in pol centa prenašal po teh stopnicah gor in dol.«

»Kaj bi še rad? Nocoj vsaj bi se rad dobro naspal. Ves sem zdelan, ker sem vse te dni lezel po planinah.«

»Naspali bi se radi? Kaj naj vam pomagam? Ali bi radi odejo? Blazino?«

»Odeje mi ni treba, mi je že tako pretoplo. Blazine pa še vaju nistem.«

»Seveda, saj vam je treba ni. Da ima človek le mirno vest, pa lahko sladko zaspi. — Ali nekaj drugega vem za spanje. Dva vrča vina vam prinesem. Če tega izpijete, boste spali deset ur, ne da bi se prebudili.«

»Še četrte ure ne bom spal, dokler me ta prekleta veriga žuli. V meso me reže in mi ne da, da bi se mogel lepo uleči. To mi snemite!«

»Kaj še! Vsakemu svoje! Te sramote vam vendar ne bom napravil, da bi vam vzel, kar vam je visoka gosposka dala.«

»Saj me zjutraj spet lahko vklenete, ne bom se branil. Nič se ne bojte, da bi se vam s silo upiral.«

»Haa-haa-haa!« se je orjak košato zarežal. »Goljatu upirati? Goljat da bi se bal?! Haa, haa... Tedaj bi moral priti že cel tucat takih jagrov, ne pa en sam. Z dvema prstoma te vklenem pa se oteplji, kakor se hočeš!«

»Potem pa me tako ali tako lahko razrešite za te urice ponoči! Dva goldinarja rad dam, če se tega obeska iznebim, da se mirno naspim.«

»Dva goldinarja? Ali imate toliko denarja?«